

lere flertallet dybt og inderligt og lykønske ministeren med det grandiose resultat.

Jeg tror, det vil være yderst nemt på møderne rundt omkring i landet at forklare en sådan form for demokrati. Den svarer jo meget godt til, hvad der vil være nødvendigt, hvis man i længden vil regere EU-politikken uden om befolkningen. Så bliver det nødvendigt at have et mindretalsdemokrati til at styre tingene. Man vil i hvert fald ikke i længden kunne basere sig på noget, der fører sig tilbage til et flertal i befolkningen.

Og hvad er så nettoresultatet af det grandiose resultat, man har opnået? Det er, at man erstatter et stop for nye gensplejsede organismer, det stop, der har været indtil nu, moratoriet, med et sådant mindretalsstyre. Det er bundlinjen i den her sag: Man erstatter et moratorium med et mindretalsstyre og nye godkendelser af gensplejsede produkter på samleband, uden at det er lykkedes på noget tidspunkt at sikre en mærkning, så forbrugerne også kan se, om de gensplejsede produkter er i varerne eller ej.

Der er flere ordførere, Dansk Folkepartis ordfører, CD's ordfører, SF's ordfører osv., der har sagt: Jamen det skal også mærkes, der skal være et frit forbrugsvalg. Det har man ganske vist ikke opnået. Der er heller ingen udsigt til, at man opnår det. Jeg ved godt, at regeringen mener, man skal have det, men man opnår det ikke.

Og man vedtager altså at sætte godkendelserne i gang uden at have nogen som helst sikkerhed for, at der på noget tidspunkt kan sikres en mærkning, så forbrugerne ved, hvad det er, de køber. Det er dybt ansvarsløst.

Og de partier, der står her, CD og Dansk Folkeparti f.eks., og snakker om et frit forbrugsvalg, er åbenbart slet ikke klar over, at forbrugerne i dag ikke kan vide, om Arla bruger mælk baseret på dyr, der har spist gensplejset foder. Det kan man ikke vide. Danskerne køber det i dag, formentlig i ret betydelige mængder, uden at Arla oplyser forbrugerne om det. Det er i hvert fald konklusionen af den meget grundige undersøgelse, Greenpeace har gennemført. Og der er man altså villig til at slippe det her fri nu uden at have nogen som helst sikkerhed for, at der på noget tidspunkt kommer en mærkning, som sikrer det.

Så synes jeg ikke, man skal stå og sige, at man baserer det her på det frie forbrugsvalg, for det har ingenting med frit forbrugsvalg at gøre. De eneste, der får frihed i det her system, er selskaberne, som oven i købet nu får gennemført en

lovgivning i EU, der fritager dem for produktansvaret, ikke indeholder en ansvarsordning. Hvis det viser sig, at de gensplejsede organismer, som bliver godkendt, efterfølgende skader miljøet, sundheden eller naturen, så er der ikke noget ansvar, man kan gøre gældende over for disse selskaber. Det fik de også gennemtvunget i det forlig, som den danske regering anser for at være sådan et fantastisk fremskridt.

Vi må jo her i Danmark, os, der ikke bryder os om den her udvikling, og som ønsker at tage forbrugernes interesser mere højtideligt end de store genkoncerners og Arlas og Danish Crowns, så samarbejde med organisationer som Greenpeace sammen med andre landes regeringer, amter og kommuner, som rent faktisk forsøger at gøre noget. Et land som Brasilien f.eks. Jeg har nævnt Toscana. Ministeren nævnte den tyske regering, som nu ønsker en storstilet plan for økologisk landbrug. Så der er rigeligt med samarbejdspartnere for dem, der ønsker ligesom et flertal i den danske befolkning, at vi ikke bare afmægtigt skal lade os rulle over af udviklingen.

Jeg tror, hr. Ole M. Nielsen var inde på, at Enhedslisten såmænd nok også i sin tid ville have sagt nej til indførelse af brug af ild.

Jeg synes, sammenligningen med atomkraft er mere relevant. Jeg kan jo mindes, hvordan der var mange, også her i Danmark, som i sin tid gik ind for atomkraft. Det skulle bare være under noget kontrol. Der skulle bare være kontrol med det, så skulle det nok gå alt sammen med den nye teknologi. Og jeg kan huske, jeg fik at vide, at jeg var én af dem, som altid stod i vejen for udviklingen og maskinstormer og teknologifrygt, og jeg ved ikke hvad.

Jeg er faktisk ret glad for i dag, at jeg var en af dem, som var med til her i Danmark at gå imod atomkraften også dengang. Jeg tilhørte et parti, som stod helt alene med den sag her i Folketingssalen. Helt alene.

Men rent faktisk blev det jo sådan, at vi ikke fik atomkraft her i Danmark, og i mange andre lande er man nu i gang med under store omkostninger at afvikle den teknologi, man fik stablet på benene, og som viste sig ikke at være forsvarlig.

Og jeg er bange for, at det samme vil ske med gensplejsning. De skader, som vil komme på natur og miljø og sundhed osv., opdager vi jo først, når prisen er blevet skrækkelig høj. Og så tror jeg også, at man vil komme til besindelse i den her forsamling – det håber jeg da – ligesom man